

— να καταδικάσει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προσάπτει στη Γαλλία ότι, διά της παγίας νομολογίας του Conseil d'État, του ανωτάτου διοικητικού της δικαστηρίου, αρνήθηκε να διασφαλίσει την πλήρη αποτελεσματικότητα της αποφάσεως του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique κατά Accor SA*, επιβάλλοντας ιδίως περιορισμούς αντίθετους προς το δίκαιο της Ένωσης όσον αφορά την επιστροφή παρανόμως εισπραχθέντος φόρου, ήτοι του φόρου κινητών αξιών.

Στην απόφασή του *Accor*, η οποία εκδόθηκε επί προδικαστικού ερωτήματος, το Δικαστήριο είχε διαπιστώσει ότι οι γαλλικοί φορολογικοί κανόνες που είχαν ως σκοπό την εξάλειψη της διπλής φορολογήσεως των μερισμάτων ενείχαν διάκριση όσον αφορά τη φορολόγηση μερισμάτων προερχομένων από άλλα κράτη μέλη της ΕΕ. Επομένως, οι φόροι για τους οποίους το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι ήταν αντίθετοι προς το δίκαιο της Ένωσης πρέπει να επιστραφούν.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι η Γαλλία δε συμμορφώνεται με την απόφαση του Δικαστηρίου σε τρία συγκεκριμένα σημεία:

- δε λαμβάνει υπόψη τους φόρους που έχουν ήδη καταβάλει οι μη γαλλικές υποδυγατρικές·
- επιβάλλει, προκειμένου να περιορίσει το δικαίωμα επιστροφής φόρου των ενδιαφερομένων εταιριών, απαιτήσεις, όσον αφορά τα αποδεικτικά στοιχεία που πρέπει να προσκομισθούν, οι οποίες δεν είναι σύμφωνες με τα κριτήρια που έχει θεσπίσει το Δικαστήριο·
- περιορίζει κατά τρόπο απόλυτο το σύστημα της πιστώσεως φόρου στο ένα τρίτο του μερίσματος που αναδιανέμεται από μη γαλλική θυγατρική εταιρία.

Επιπλέον, οι εν λόγω παραβάσεις οφείλονται στο ότι το Conseil d'État παρέβη την υποχρέωση που υπέχει να θέσει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ.

(¹) Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 15ης Σεπτεμβρίου 2011 στην υπόθεση C-310/09, *Ministre du Budget, des Comptes publics et de la Fonction publique κατά Accor SA*, EU:C:2011:581.

Αναίρεση που άσκησε στις 11 Ιουλίου 2017 η Deza, a.s. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα) στις 11 Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-115/15, Deza, a.s. κατά ECHA

(Υπόθεση C-419/17 P)

(2017/C 293/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η τσεχική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Deza, a.s. (εκπρόσωπος: P. Dejl, avocat)

Λοιποί διάδικοι στην ανααιρετική διαδικασία: ECHA, Βασίλειο της Δανίας, Βασίλειο των Κάτω Χωρών, Βασίλειο της Σουηδίας, Βασίλειο της Νορβηγίας

Αιτήματα

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 11ης Μαΐου 2017 στην υπόθεση T-115/15,
- να ακυρώσει την απόφαση του ECHA της 12ης Δεκεμβρίου 2014, αριθ. ED/108/2014,
- να καταδικάσει τον ECHA στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η ανααιρεσείουσα, τόσο στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου, όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναίρεσής και κύρια επιχειρήματα

1) Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανονισμό REACH

Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα τον κανονισμό REACH. Η αναιρεσείουσα εξακολουθεί να διατείνεται ότι ο κανονισμός REACH εκδόθηκε *ultra vires*, δεδομένου ότι i) ο ECHA δεν εξουσιοδοτείται να συμπληρώσει τον ήδη υφιστάμενο χαρακτηρισμό της ουσίας DEPH βάσει του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH με νέο χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού· ii) ότι της εκδόσεως της αποφάσεως REACH προηγήθηκε παράνομη διαδικασία· και iii) ότι η απόφαση REACH καταστρατηγεί τη νομικά δεσμευτική διαδικασία που καθιέρωσε το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για τον ορισμό γενικά δεσμευτικών/εναρμονισμένων κριτηρίων για τον χαρακτηρισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών.

2) Το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε και εφάρμοσε εσφαλμένα την αρχή της ασφάλειας δικαίου

Δεδομένου i) ότι με την απόφαση REACH δημιουργήθηκε μια αμφίρροπη, ασαφής και απρόβλεπτη νομική κατάσταση εξαιτίας της οποίας η αναιρεσείουσα δεν γνωρίζει το ακριβές περιεχόμενο των υποχρεώσεων που υπέχει, ii) ότι δεν υπάρχουν γενικά δεσμευτικά/εναρμονισμένα κριτήρια για τον χαρακτηρισμό των ενδοκρινικών διαταρακτών και iii) ότι ο ECHA δεν εξουσιοδοτείται να συμπληρώσει τον ήδη υφιστάμενο χαρακτηρισμό της ουσίας DEPH βάσει του άρθρου 57, στοιχείο γ', του κανονισμού REACH με νέο χαρακτηρισμό της ουσίας αυτής κατ' εφαρμογή του άρθρου 57, στοιχείο στ', του εν λόγω κανονισμού, κακώς συμπεράνε το Γενικό Δικαστήριο ότι η απόφαση REACH δεν τελεί σε αντίφαση με την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

3) Το Γενικό Δικαστήριο επιβεβαίωσε την απόφαση REACH σε αντίφαση προς τις απαιτήσεις σε σχέση με τον δικαστικό έλεγχο των αποφάσεων των οργανισμών και των θεσμικών οργάνων της Ένωσης και παραμόρφωσε τα πραγματικά και τα αποδεικτικά στοιχεία.

4) Λόγω των προπαταθεισών παρατυπιών, το Γενικό Δικαστήριο προσέβαλε τα δικαιώματα της αναιρεσείουσας, όπως επίσης παραβίασε τις αρχές που καθιερώνονται στη Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών και στον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη, το δικαίωμα σε απρόσκοπτη χρήση της ιδιοκτησίας και την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

Προσφυγή της 14ης Ιουλίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιρλανδίας

(Υπόθεση C-427/17)

(2017/C 293/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: K. Mifsud-Bonnici, E. Manhaeve)

Καθής: Ιρλανδία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα ύδατα που συλλέγονται στο μικτό δίκτυο αποχετεύσεως αστικών λυμάτων και ομβρίων υδάτων σε 14 οικισμούς να συγκρατούνται και να διοχετεύονται για επεξεργασία σύμφωνα με τις απαιτήσεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1991, για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων⁽¹⁾, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3, παράγραφος 1, και 3, παράγραφος 2, και το παράρτημα Ι, σημείο Α, και την υποσημείωση 1, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να προβλέψει δευτεροβάθμια ή ισοδύναμη επεξεργασία ή έστω μη προσκομιζόντας επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει η συμμόρφωση με τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ όσον αφορά 25 οικισμούς, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 4, παράγραφοι 1 και 3, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, και του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·
- να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να μεριμνήσει ώστε τα αστικά λύματα τα οποία διοχετεύονται στα δίκτυα αποχετεύσεως 21 οικισμών να υποβάλλονται, πριν την απόρριψή τους σε ευαίσθητες περιοχές, σε αυστηρότερη επεξεργασία από την περιγραφόμενη στο άρθρο 4, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5, παράγραφοι 2, και 3, σε συνδυασμό με τις απαιτήσεις του άρθρου 10, και του παραρτήματος Ι, σημείο Β, της οδηγίας 91/271/ΕΟΚ του Συμβουλίου·